

[Kyed.]

jo af Pressen, at man fra Husmandsforeningernes Side havde ønsket, at Grænsen for de Ejendomme, der skal deltage i Kornkassens Fordeling, skulde sættes til 10 000 Kr. Jordværdi. Senere blev det forhøjet til 12 000 Kr., og man ved, at Landboforeningernes Repræsentant havde ønsket et betydeligt højere Tal. Ingen af Parterne opnaaede, om jeg saa maa sige, at faa Ret, der blev Enighed om at sætte Grænsen ved 15 000 Kr. Grundskyld, og saaledes at den højeste Vurdering maatte være 1 200 Kr. pr. ha. Nu kan der disputeres — og det vil der ogsaa blive ude i Landbrugskredse —, om dette nu er den rette Grænse, Grænsen er i det hele taget vanskelig at træffe, den er i højeste Grad en Zigzaglinie, og det beror ganske paa, hvordan Produktionsforholdene ligger for de enkelte Ejendomme. I det store og hele tror jeg dog, at den træffer saa nogenlunde det rigtige, naar man tager i Betragtning, at ca. 150 000 Landbrugs-ejendomme falder inden for denne Grænse.

Over for Kornlovsforslaget er der jo allerede paa Forhaand øvet megen Kritik, men naar Ordningen kommer til at virke i det praktiske Liv, tror jeg nu alligevel, de fleste vil erkende, at den tager berettiget Hensyn til de forskellige Interesser. Det fremgaar alene deraf, at man ikke fra nogen Side af Landbruget mener at faa sine Krav opfyldt, man kan udtrykke det paa den Maade, at ingen er helt tilfreds med Forslaget, hvad man vel for saa vidt ogsaa kan tage som Udtryk for, at Forslaget saa nogenlunde har truffet det rette. Hvor man skal forlige store Interesse modsætninger, vil Resultatet selvsagt blive, at mange vil føle sig utilfreds-stillede, og at de maa give det Luft paa en eller anden Maade gennem Kritik. Nu mener jeg imidlertid, at det mindre Landbrugs Kritik er afvæbnet gennem den Statsgaranti, der er givet for Kornkassens Minimumsstørrelse. Ganske vist er der, saadan som Forholdene ligger og, efter hvad man kan bedømme, vil komme til at ligge i den nærmeste Fremtid, ikke nogen Udsigt til, at denne Statsgaranti skal blive effektiv; som Forholdene ligger i Dag, er der ikke Udsigt til, at den bliver mere effektiv end Statsgarantien for mange Eksportkreditter. Men jeg mener, at denne Statsgaranti i højeste Grad giver Betryggelse for det mindre Landbrug.

Fra mange Sider — og det vil jeg ikke mene er urigtigt — vil man vel nærmest betragte Kornlovsforslaget som en indre Fordeling Landbrugerne imellem. Hvis

vi skal fortsætte med de vanskelige Afsætningsvilkaar for Landbrugsprodukter, saa tror jeg dog, at en Kornordning vil kunne faa mere vidtrækkende Betydning taget paa langt Sigt, derigennem at Landet i stærkere Grad vil kunne aflaste sit Kornindkøb, selv med den nuværende Husdyrproduktions Størrelse, end mange maaske vil mene. Forholdet er jo det, at andre Lande i højeste Grad har faaet Øjet op for at fremme Avlen af Grovfoderafgrøder som Erstatning for Korn til Fodring af Husdyr. Alle ved, at vi gennem Grovfoderproduktionen kan opnaa en meget, meget større Avl af Foderenheder pr. ha Land, end naar man avler Korn, og naar vi ikke har Spekulation i Dumping-Kornet udefra, men faar rolige Omsætningsforhold, er der ingen Tvivl om, at mange Landbrug vil indrette sig paa at dyrke hjemmeavlede Foderenheder i større Udstrækning, f. Eks. Sukkerroer og Kartofler, til Fodring af Svin, til Erstatning for en Del af den Kornmængde, vi ellers plejer at indføre.

Og hvad angaar de kornproducerende Landbrug, er der ingen Tvivl om, at rolige Prisforhold paa Kornmarkedet vil medføre, at de vil anlægge deres Kornproduktion paa et noget andet Grundlag end i Dag, hvad der for deres Vedkommende vil bevirke nogen Udvidelse af Kornarealerne og en Forøgelse af Kornudbyttet, derigennem en yderligere Aflastning af Kornindførselen til Landet og derigennem atter en Besparelse med Hensyn til Valutaen, den, som alle jo tørster efter at kunne spare paa. Paa den Maade kunde vi maaske faa roligere Produktionsforhold i de forskellige Produktionsgrene, for vi kan nok være enige om, at de stærkt svingende Priser paa Korn medfører, at mange Landbrugere farer fra den ene Produktionsgren til den anden: snart gaar man til Frøavl, snart indretter større Landbrug sig paa Hønsfarme i stor Stil med Tusinder og atter Tusinder af Høns, og hvad man ellers kan nævne. Det er i højeste Grad uheldigt for Landbruget taget som Helhed, at Produktionsforholdene ikke ligger i et roligt Leje, men at man med Hensyn til Produktionsgrenene søger at spænde Ben fra den ene Størrelse af Landbrug til den anden.

Men tager vi Kornordningen i det store og hele, saa er det jo ikke nogen Rentabilitetsordning for det samlede Landbrug. En virkelig Rentabilitetsordning for det samlede Landbrug finder man først Vej frem til, den Dag da man faar rentabel Omsætning af Landbrugets Hovedavl, Grovfoderproduktionen, og det kan kun ske